

РЕШЕНИЕ

№ 3007

гр. София, 20.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 181 СЪСТАВ, в публично заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: НАТАЛИ ПЛ. ГЕНАДИЕВА

при участието на секретаря МИЛЕНА АТ. Й.
като разгледа докладваното от НАТАЛИ ПЛ. ГЕНАДИЕВА Гражданско дело № 20231110117822 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 310 и сл. ГПК.

Образувано е по предявен от непълнолетния А. А. А., ЕГН *****, действащ лично и със съгласието на своята майка С. В. Б., ЕГН *****, иск по чл. 150 вр. чл. 143, ал. 2 СК срещу А. Д. А., ЕГН *****, за увеличаване на месечна издръжка, дължима от родител на ненавършило пълнолетие дете, от 120,00 лв. на 350,00 лв. месечно, считано от подаване на исковата молба /04.04.2023 г./. Претендира се и присъждане на законната лихва за забава на основание чл. 146 СК.

В исковата молба се твърди, че ответникът е баща на ищеца, като същият е задължен по силата на решение № III – 83-325/30.12.2015 г., постановено по гр.д. № 51762/2014 г. по описа на СРС, 83-ти състав, влязло в сила на 30.12.2015 г., да му заплаща месечна издръжка в размер на 120,00 лв. Сочат се увеличени нужди на ищеца предвид изминалия период от време от определяне на предишния размер на издръжката и неговото изразстване. Навеждат се и твърдения за разходи за храна, дрехи, обучение, тренировки и социални дейности.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът е подал отговор на исковата молба чрез назначения му от съда особен представител адвокат Е. Й., в който оспорва претенцията над законовия минимум, като прекомерно. Сочи се че липсват основания за изменение на издръжката в претендирания размер.

Софийски районен съд, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните съгласно чл. 12 и чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното от

фактическа и правна страна:

Съгласно чл. 143, ал. 2 СК родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца, независимо дали последните са трудоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си. Следователно, получаването на издръжката е безусловно, т.е. не е обусловено от каквито и да е допълнителни предпоставки извън наличието на качеството „ненавършило пълнолетие дете” и на нужда от издръжка, която не е задоволена изцяло по друг начин – например чрез получаване от детето на доходи от трудово възнаграждение, пенсия, доходи от имоти, семейни добавки и други такива /в този смисъл е и т. 2 от ППВС № 5 от 16.11.1970 г./. Размерът на издръжката се обуславя от съотношението между нуждите на лицето, имащо право на издръжка, и възможностите на задълженото лице. И тъй като посочените две величини не са константни, законодателят е предвидил възможност при промяната им издръжката да бъде изменена – увеличена, респективно намалена – чл. 150 СК. За да се уважи искът по чл. 150 СК, е необходимо да е налице трайно и съществено изменение на нуждите на издръжания или трайна съществена промяна във възможностите на задълженото лице.

Видно от удостоверение за раждане /л. 6 от делото/, А. А. А., ЕГН *****, е непълнолетен към датата на подаване на исковата молба, а и към датата на устните състезания по делото, като негови родители са С. В. Б., ЕГН ***** и А. Д. А., ЕГН *****. Следователно ответникът, като баща на ненавършилия пълнолетие ищец, е задължен да му дава издръжка.

Съгласно решение № III – 83-325/30.12.2015 г., постановено по гр.д. № 51762/2014 г. по описа на СРС, 83-ти състав, влязло в сила на 30.12.2015 г. /л. 7-8 от делото/, ответникът е задължен да заплаща на ищеца месечна издръжка в размер на 120,00 лв., считано от 30.12.2015 г. От определяне размера на издръжката на ищеца са изминали повече от осем години, като към датата на устните състезания същият е на 15 години. Съдът намира, че израстването на детето в периода от определяне предишния размер на неговата издръжка само по себе си води до увеличаване на необходимите средства за издръжката му.

Установява се, че ищецът е записан като ученик в осми клас в 153-то Спортно училище „Неофит Рилски“, гр. София /л. 12 от делото/. Детето посещава е тренировки по джудо, като видно от удостоверение от спортен клуб Джудо „Локомотив“ София, майката е заплащала спортна екипировка лагери и турнири, за периода м. декември 2021 г. до м. януари 2023 г., в размер общо на 1031,00 лева (л. 10 от делото). Детето посещава и уроци по английски към езиков център „Ню Уей“, като видно от служебна бележка № 8/23.12.2023г. за учебната 22/23г., обхващаща част от процесния период, ищецът е записан в групово форма на обучение два пъти седмично, като месечната такса е 90,00 лева. Нуждите на ищеца, обичайни за деца на неговата възраст /за храна, дрехи, училищни нужди, занимания и т.н./, както и общите разходи за издръжката на домакинството на майката, в което той се отглежда, се установява от самия факт на биологичното му съществуване и не е необходимо да се обосновава специално.

Издръжка се дължи от двамата родители, независимо при кого детето живее, но

отглеждащият родител следва да поеме по принцип по-малък дял от издръжката в пари с оглед даваната от него издръжка в натура при съвместното живеене с детето и посрещането на разходите на домакинството, част от които са в полза и на детето. Съгласно чл. 142, ал. 2 СК „минималната издръжка на едно дете е равна на една четвърт от размера на минималната работна заплата” или 233,25 лв. към момента на приключване на устните състезания. Съдът намира, че този минимален размер касае издръжката, дължима от единия родител, доколкото се съотнася с минималната работна заплата за страната, която представлява гарантиран минимум на трудовото възнаграждение за едно заето по трудово правоотношение лице /а не общо за двамата родители/. Нормата, освен това, регулира масовия случай на претенция за издръжка спрямо единия родител, а не и срещу двамата общо. По делото се установява, че за майката на ищеца в периода м.03.2022 г. – м. 02.2024 г. е начислен средномесечен облагаем доход в размер на около 2400 лв. /л. 69 от делото/. По отношение на ответника по делото се установява, че от м. април 2023г. получава лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване в размер на 630,45 лева към 01.02.24 г. /л. 61 и л. 65 от делото/. Установява се също, че ответника има сключен трудов договор с Сокол Строй София, считано от 06.06.2022 г., който не е прекратен и е действащ с основно трудово възнаграждение от 800,00 лева /л. 68 и л. 66 от делото/.

Предвид изложеното дотук и като съобрази нуждите на ищеца от издръжка с оглед възрастта му, установеният по делото размер на доходите на ответника от пенсия и работна заплата, липсата негови задължения и към друго негово ненавършило пълнолетие дете, намира, че искът се явява основателен до размер от 260,00 лв. месечно, до който претенцията следва да бъде уважена, а в останалата част – до пълния предявен размер от 350,00 лева, следва да бъде отхвърлена.

Издръжката се дължи от датата на подаване на исковата молба – 04.04.2023 г., до настъпване на законово основание за нейното изменение или прекратяване.

Следва да бъде уважено искането за присъждане на законната лихва за забава с правно основание чл.146 СК.

По изпълнението на решението:

Съгласно чл. 242, ал. 1, предл. първо ГПК съдът постановява предварително изпълнение на решението, когато присъжда издръжка, поради което съдът е задължен да допусне служебно предварително изпълнение, дори и без искане на страните.

По разностите:

Ищецът е претендирал присъждане на разноски, такива му се следват с оглед уважената част от предявения иск, като по делото се установява, че размера на реално направените от ищеца разноски за един адвокат в производството възлизат на 500 лева /л. 2 от делото/. Предвид това на ищеца се дължат разноски в размер на 304,34 лева, които ответника следва да бъде осъден да заплати. На основание чл. 78, ал. 6 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на СРС сумата от 100,80 лв. - държавна такса върху увеличения размер на присъдената издръжка както и сумата за назначения му от съда особен представител

съразмерно на уважената част от иска в размер на 371,24 лева. Ищците по иск за издръжка са освободени от държавна такса, поради което държавната такса по делото за отхвърлената част от иска следва да остане за сметка на бюджета на съда.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ на основание чл. 150 вр. чл. 143, ал. 2 СК размера на дължимата месечна издръжка от **А. Д. А., ЕГН *******, определена по силата на решение № III – 83-325/30.12.2015 г., постановено по гр.д. № 51762/2014 г. по описа на СРС, 83-ти състав, влязло в сила на 30.12.2015 г., в полза на **А. А. А., ЕГН *******, действащ лично и със съгласието на своята майка **С. В. Б., ЕГН *******, като:

ОСЪЖДА на основание чл. 150 вр. чл. 143, ал. 2 СК **А. Д. А., ЕГН *******, да заплаща на **А. А. А., ЕГН *******, действащ лично и със съгласието на своята майка **С. В. Б., ЕГН *******, месечна издръжка в размер на **260,00 лв.**, считано от 04.04.2023 г. /датата на подаване на исковата молба/, до настъпване на законно основание за изменение или прекратяване на издръжката, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска, считано от деня на забавата до окончателното погасяване, като отхвърля иска за разликата над уважения размер от 260,00 лв. до пълния предявен такъв от 350,00 лв. месечно, като неоснователен.

ДОПУСКА на основание чл. 242, ал. 1, предл. първо ГПК **предварително изпълнение на решението в частта му относно присъдената издръжка.**

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 6 ГПК **А. Д. А., ЕГН *******, да заплати по сметка на Софийския районен съд сума в размер на 472,04 лв.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Софийски градски съд в 2-седмичен срок, считано от 22.02.2024 г. /чл. 315, ал. 2 ГПК/.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____